

ת"פ 26497/01 - מדינת ישראל נגד א' ק'

בית משפט השלום ברחוותה
ת"פ 14-01-26497 מדינת ישראל נ' ק'(עוצר)

בפני כב' הסגנית נשיאה עינת רון
בעвин: מדינת ישראל

המאשימה

נגד
א' ק'

הנאשם

nocchim: ב"כ המאשימה עו"ד אריאל פס

ב"כ הנאשם עו"ד אביטל אمسلم

הנאשם בעצמו

גור דין

פתח דבר

הנאשם הורשע, על פי הودאותו, בעבירה של תקיפה בנסיבות חמירות, לפי סעיף 379 ו- 382(ב)(1) לחוק העונשין, התשל"ז-1977 ובعبارة של איזומים, לפי סעיף 192 לחוק.

בהתאם לעובדות כתוב האישום המתוקן, ביום 10.05.2013, בשעה 20:00 לערך, שהה הנאשם בביתו. לאחר ששתה הנאשם אלכוהול, נכנס לתא הנוחיות בית. רعيתו של הנאשם (להלן: "המתלוננת") ובנמ הקטין (להלן: "הבן") ביקשו מן הנאשם לאפשר לבן להכנס לנוחיות. בתגובה, גידפהם הנאשם ויצא מטא הנוחיות בשעה 23:07 לערך. הנאשם התישב ליד השולחן ומזג לעצמו כוס משקה משכר. אז, התקרבה המתלוננת לנאשם על מנת לקחת את בקבוק המשקה, ביקשה ממנו להפסיק לשותות ואמרה לו כי לא ישתה יותר ליד בנים. הנאשם, בתגובה, תפס את ידה הימנית של המתלוננת ועיקמה בחזקה לאחר. הנאשם עזב את ידה של המתלוננת וניפץ בקבוק של בירה על רצפת הבית. לאחר מכן, אמר למצלוננת לבן כי "תביאו את המשטרה אין בעיה, אני אקבר אותך ואת ס.ק. עוד היום".

טייעוני המאשימה

ב"כ המאשימה הדגישה את חומרת מעשיו של הנאשם, את הערכיהם החברתיים הנפגעים בגין מעשי הנאשם - שלמות גופו של אדם ואוטונומית הפרט ואת מידת הפגיעה המשמעותית בהם.

לחובתו של הנאשם שתי הרשעות קודמות, משנת 2011 ומשנת 2014. ביום, מרצה הנאשם מאסר בן 12 חודשים שהוטל עליו בגין הרשעתו בעבירות של תקיפת קטן וגרימת חבלה של ממש וכן, חבלה חמורה אשר בוצעו, גם אז, כנגד המתלוננת ובנם הקטן. ב"כ המאשימה צינה כי עבירות אלו בוצעו לאחר שביצע הנאשם את העבירות בתיק דן.

לקולא, צינה ב"כ המאשימה כי הנאשם הודה וחסך זמן שיפוטי יקר ואת העدت המתלוננת ובנו הקטן. לטעמה של המאשימה, מתחם העונש ההולם במקרה זה נع בין מספר חודשי מאסר לבין 14 חודשים מאסר בפועל.

המאשימה עתרה להטיל על הנאשם 7 חודשים מאסר בפועל שיישטו במצטבר לעונש המאסר אשר הוא מרצהCut, מאסר מותנה, קנס ופיזוי. ב"כ המאשימה תמכה עתירתה בפסקה אשר יוצאה תחת ידי בית המשפט.

טייעוני ההגנה

ב"כ הנאשם צינה כי כתב האישום תוקן בצורה משמעותית עקב קשיים ראייתיים. הנאשם הודה במינויו לו וחסך זמן שיפוטי יקר.

עוד הדגישה ב"כ הנאשם, אמןם, מרצה CUTCut, מנסה בGIN עבירות שביצע לאחר העבירות בתיק דן, אך באותה עת, לא היה כתב אישום תלוי ועומד כנגדו ולכן, לא נערך הליך כולל. ב"כ הנאשם סבורה כי באם עבירות אלו היו מצורפות לעבירות בגין הוא מרצה CUTCut מאסר, בית המשפט לא היה גוזר על הנאשם יותר מאשר 12 חודשים מאסר אשר נגזרו עליו ולהילופין, העונש שהוא מוטל עליו, היה חופף למצטבר, כך שהוא מרצה בסך הכל 13 חודשים מאסר בפועל.

עוד צינה ב"כ הנאשם כי נגזר על הנאשם עונש מאסר בפועל בן 5 חודשים בגין עבירות תעבורת שביצע. עונש זה מצטבר ל- 12 חודשים המאסר שהוטלו עליו. כך, סך הכל, הנאשם מרצה CUTCut עונש מאסר ממושך בן 17 חודשים.

ה הנאשם ניצל את זמנו בבית המאסר, הוא השתלב בחינוך, עובד ונמצא באופן פתוח.

לידיה של ב"כ הנאשם, מתחם העונש ההולם בענייננו נع בין מאסר מותנה לבין 8 חודשים מאסר בפועל. ב"כ הנאשם עתרה כי העונש שיוטל על הנאשם יהיה חופף לעונש המאסר אשר הוא מרצה CUTCut, באמ בית המשפט ישית על הנאשם עונש מאסר באופן מצטבר לעונש המאסר שהוא מרצה CUTCut, ביקשה כי רבו הוא חופף. היא תמכה עתירתה בפסקה אשר יוצאה תחת ידי בית המשפט.

הנאשם ביקש להגיש לבית המשפט דברים שרשם. במכתבו, ציין הנאשם כי השהות בבית המאסר מאפשרת לו לעשות חשבון נפש עם עצמו ולהבין את בעיותו. הוא נמצא באגף פתוח, עובד, משותף פעולה ומשתתף בקבוצת טיפול באליומות במשפחה. גורמי המקצוע בקבוצה מסוימים לו ומכוונים אותו בדרך הנכונה. הנאשם ביקש מבית המשפט להתחשב בו ולתת לו הזדמנויות להתחילה בחים חדשים ללא אלכוהול ואליומות.

דין

תיקון מס' 113 לחוק העונשין מတווה הדרך בה על בית המשפט **לפסוע** בבאו*ו* לגזר את דיןו של הנאשם אשר הורשע בדין.

בשלב הראשון, על בית המשפט לקבוע את מתחם העונש ההולם. בהתאם לסעיף 40ג(א) לחוק העונשין, מתחם העונש ההולם יקבע בהתאם לעקרון הילימה, תוך התחשבות בערך החברתי שנפגע, מידת הפגיעה בו, בנסיבות הקשורות ביצוע העבירה ובנסיבות העונשה הנוכחית.

לאחר מכן, יגזר בית המשפט את עונשו של הנאשם בתוך מתחם העונש ההולם שנקבע על ידו, תוך התחשבות גם בנסיבות שאינן הקשורות ביצוע העבירות, בהתאם לסעיף 40יא לחוק.

אין להקל ראש בעבירות בהן הורשע הנאשם. פגיעתן בערכיהם המוגנים אינה מובטלה כלל ועיקר.

עבירות תקיפה בנסיבות חמימות הינה עבירה אשר בוגינה, מצא החוקן **לקבוע**, כי יש להחמיר עם מבצעיה. פגיעה בתא המשפטי ובהושת הביטחון האישית של הגוף של בן או בת הזוג אינה מינורית כלל וכלל.

בית המשפט העליון הדגיש בע"פ 305/2013 מדינת ישראל נ' צובנר-זליג (פורסם בנובו, 2013) את חומרת עבירה זו. עוד הדגיש כי קיצה הנפש מעשי אליומות, הホールכים ומתרבים, במיוחד נגד נשים מצד הקרובים להן וכי הדבר הפך ל"מכת מדינה".

עבירות האiomים באהה להגן על שלוחות נפשו של הפרט ולמנוע הפחדתו והקנטתו. כך גם מגינה עבירה זו על חופש הבחירה של הפרט (ראה רע"פ 2038/04 למ נ' מדינת ישראל, פ"ד ס(4) 105, 95; רע"פ 1178/97 כהנא נ' מדינת ישראל, פ"ד נא(3) 266, 270; רע"פ 103/88 ליכטמן נ' מדינת ישראל, פ"ד מג(3) 373, 373). (378).

המתلونן תקף את המתлонנת, כך שאחז בידה, עיקם אותה בחזקה לאחרר ולא הרפה, עד אשר בנים הקטין התקשר למשטרת לדוח על כך. לא הסתפק הנאשם בכך אלא, בעת שהמתינו לבוא השוטרים למקום, איים באופן ברור ומפורש על המתлонנת ועל בנו כי יקבר אותם.

נראה כי לא היה מדובר באירוע מתוכנן מראש, אלא בעבירות שביצע הנאשם, לאחר ששתה לשוכרה. אולם, בכך אין כדי להצדיק התנהגות זו ואין להקל בה ראש.

מתחם העונש ההולם לעבירות מעין אלה נע בין הטלת עונש מאסר מותנה ושל"צ לבין 14 חודשים מאסר בפועל.

לחובת הנאשם שתי הרשעות קודמות. הרשעה אחת משנת 2011 בעבירות שאין ממנו העניין והרשעה נוספת בגין עבירות כנגד אותה מתלוננת, רعيיתו ובנם הקטן, מפברואר 2014, בגין נדון לעונש מאסר בפועל בגין 12 חודשים. הנאשם מריצה עונש זה כעת. עוד הוטל עליו, במצבבר לעונש זה, עונש מאסר בפועל בגין 5 חודשים בגין עבירות תעבורה.

במקרה דנן, הנאשם ביצע העבירות טרם העבירות בגין הוא מריצה כתעונש מאסר ולכך, יש ליתן משקל מסוים.

ה הנאשם מריצה עונש מאסר ממושך ומשמעותי ובמהלכו, השתלב בקבוצת טיפול באלים במשפחה בין כותלי הכלא. נראה כי הנאשם החל תהליך מסוים של מודעות והבנה להתנהגותו הבעייתית וקשה.

עוד יש ליתן משקל לעובדה כי הנאשם נטל אחריות על מעשיו, הודה במינויו לו ובכך, חסר זמן שיפוטי יקר.

לאור האמור לעיל, הנני גוזרת על הנאשם את העונשים הבאים:

שישה חודשים מאסר לריצוי בפועל.

עונש זה יוטל על הנאשם בחופף ובמצטבר, כך שחודשיים ירצו בחופף לעונש המאסר אשר מריצה הנאשם כתעונש ארבעה חודשים ירצו למצטבר לו.

שמונה חודשים מאסר על תנאי למשך שלוש שנים לפחות בעיר כלשהי שעוניינה אלימות, או איומים.

בשל המאסר הממושך שמריצה הנאשם והעובדה כי הוא מקיים משק בית משותף עם המתלוננת ותשלום קנס יכול יהיהו, בסופו של דבר, נטל על כתפיה, לא מצאתו לחיבתו בתשלום קנס ו/או פיצוי.

זכות ערעור כחוק.

ניתן היום, ט' כסלו תשע"ה, 01 דצמבר 2014, במעמד הצדדים.